

משנה - פסחים

פרק י - משנה ד

מְזַגְגוּ לוֹ כּוֹס שְׁנַי, וְכֹאן הֵבֵן שׁוֹאֵל אָבִיו, וְאִם אֵין דַּעַת בְּבֶן, אָבִיו מְלַמְּדוֹ, מֵה נִשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת, שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֲמֵץ וּמִצָּה, הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ מִצָּה. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יִרְקוֹת, הַלֵּילָה הַזֶּה מְרוֹר {ג}. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֶּשֶׂר צְלִי, שְׁלוּק, וּמִבְּשֵׁל, הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ צְלִי {ד}. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ מְטַבֵּילִין {טו} פַּעַם אַחַת, הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פַעַמִּים. וְלִפִּי דַעַתוֹ שֶׁל בֶּן, אָבִיו מְלַמְּדוֹ. מִתְחִיל בְּגִנוֹת וּמִסִּים בְּשֶׁבַח, וְדוֹרֵשׁ מֵאַרְמֵי אוֹבֵד אָבִי, עַד שִׁיגְמַר כָּל הַפְּרָשָׁה כְּלָה:

פרק י - משנה ה

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הִיָּה אוֹמֵר, כָּל שֶׁלֹּא אָמַר {טז} שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֱלוֹ בְּפֶסַח, לֹא יֵצֵא {יז} יְדֵי חוֹבְתוֹ, וְאֵלוֹ הֵן, פֶּסַח, מִצָּה, וּמְרוֹר. פֶּסַח, עַל שׁוּם שֶׁפֶּסַח הַמָּקוֹם עַל בֵּיתֵי אַבּוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. מִצָּה, עַל שׁוּם שֶׁנִּגְאַלּוּ {יח} אַבּוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. מְרוֹר, עַל שׁוּם שֶׁמְרָרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אַבּוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות יג), וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לְפִיכָךְ אֲנִי חֹנֵן חַיִּיבִין לְהוֹדוֹת {יט}, לְהִלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר, לְבָרֵךְ, לְעַלָּה, וְלִקְלֹס, לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבּוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִיִּים הָאֵלֶּה, הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת, מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל, וּמִשְׁעֶבֶד לְגִאֲלָה. וְנֹאמַר לְפָנָיו, הַלְלוּיָהּ: